

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
НААНУ ННЦ ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ
ІНСТИТУТ ПРОДОВОЛЬЧИХ РЕСУРСІВ НААНУ

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ
ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Матеріали X (Ювілейної) Міжнародної
науково-практичної конференції, присвяченої 130-річчю НУХТ

23-24 травня 2014 р.

Тези доповідей

Київ НУХТ 2014

РОЗВИТОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ЩОДО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

В.О. Веклич, канд. юрид. наук

Національний університет харчових технологій

Значну роль у розвитку підприємств відіграє інвестиційна діяльність, яка фактично є одним із засобів залучення додаткових коштів, необхідних для отримання у подальшому необхідних активів.

На сьогодні ми можемо констатувати, що значну роль при здійсненні інвестиційної діяльності набувають об'єктивні фактори та умови. Зокрема негативний вплив відіграє політична нестабільність, яка викликає занепокоєння потенційних інвесторів. Іншим негативним аспектом є рівень корупції в країні й відсутність дійсно дієвих заходів, які б перешкоджали її розвитку та зумовлювали загальне зниження її масштабів.

Також вагомим аспектом інвестиційної діяльності має стати розробка цілісної інвестиційної політики на загальнодержавному рівні, що повинна бути закріплена у вигляді спеціального нормативно-правового акту. Остання, зважаючи на нагальний характер потреби нашої держави у надходженні інвестицій на різних рівнях, також має носити динамічний характер, що повинно відображатися у діяльності відповідного профільного міністерства. Задля забезпечення відповідності інвестиційної політики держави об'єктивним умовам її реалізації мають повсякчасно здійснюватися дослідження різних сегментів економіки, а також враховуватися основні економічні показники у межах країни, регіону та світу. Відтак, мають здійснюватися спеціальні дослідження щодо оптимізації інвестиційної діяльності в нашій країні. З формальної точки зору при цьому різними науковими закладами, установами та аналітичними центрами також мають прийматися спеціальні рекомендації щодо інвестиційної діяльності та його загального регулювання. Вагомим аспектом є практична взаємодія між органами державної влади та приватним сектором щодо подолання основних перешкод, які виникають на шляху розвитку інвестиційної діяльності. Відтак, подальше удосконалення роботи у цьому напрямку з необхідністю зумовлює потребу у незаангажованому моніторингу діяльності приватних підприємств та тих проблем, які виникають при реалізації ними підприємницької діяльності. Вагомим аспектом при цьому може бути також збір рекомендацій від фахівців-практиків, які безпосередньо залучені до цієї сфери.

Значним потенціалом щодо збору та обробки інформації стосовно інвестиційної діяльності володіють також різні міжнародні організації, покликані сприяти міжнародному розвитку й загальному поліпшенню міжнародного економічного співробітництва. Але разом з тим слід враховувати можливість особистісної зацікавленості фахівців відповідних організацій у точності й достовірності результатів їх досліджень та загальний рівень підготовленості й обґрунтованості наукових результатів (методи, які застосовувалися, їх прийнятність та відповідність тощо).

У подальшому вагомою є аналітична обробка інформації та різних рекомендацій на державному рівні (передусім, у відповідному профільному міністерстві). Якщо узяти до уваги значущість інвестиційної діяльності як щодо окремих підприємств, так і щодо держави у цілому, то можна констатувати необхідність у існуванні спеціального аналітичного відділу у складі міністерства (або відповідної державної інституції).

Відтак, зміни до законодавства повинні вноситися оперативно й цілком відповідати тим реаліям, за яких здійснюється інвестиційна діяльність. При цьому видається доречним наголосити на приматі необхідності забезпечення й захисту прав та свобод людини і громадянина для створення оптимальних умов щодо здійснення інвестиційної діяльності. Оскільки її окремі аспекти інтерполюються через права або комплекси прав різних учасників правовідносин, і, зокрема, щодо підприємницької діяльності.

Відтак, фактична проблема полягає і у розробці цілісної правової політики, котра б визначала основні засади розробки законодавства, його

імплементації та реалізації. Саме цей аспект повинен викликати найбільше занепокоєння у зв'язку з подальшим розширенням інвестиційної діяльності у нашій країні. Фактичний стан правовідносин у цій сфері регулюється певним комплексом нормативно-правових актів, але разом з тим, відсутність чіткої продуманої системи може призвести до помилок у правотворчій діяльності, що, у свою чергу, призводить до зарегульованості тих чи інших суспільних відносин, а відтак, стає основою для корупційних проявів.

Тож, ми можемо констатувати, що подальший розвиток нормативно-правової бази для інвестиційної діяльності в Україні має значною мірою враховувати реалії її реалізації. Має бути розроблено цілісну правову політику, котра враховуватиме також потреби щодо спеціальних напрямків регулювання суспільних відносин і, зокрема, інвестиційної діяльності. Відтак, доречно вести мову про спеціальне нормативно-правове закріплення інвестиційної політики держави. На основі цього має бути розроблено належну систему наукового й аналітично забезпечення, котра б динамічно увідповіднювала діяльність нашої держави тим викликам, які ставляться перед нею у зв'язку з практикою реалізації інвестиційної діяльності на різних рівнях і, що особливо актуально, на підприємствах України. Відтак, постає проблема також щодо аналізу аналогічних показників та відомостей щодо підприємств інших країн й оперативного реагування нашої держави, яке б дозволяло максимально ефективно забезпечувати підтримання інвестиційного клімату нашої держави на тому рівні, при якому інвестиційна привабливість вітчизняних підприємств конкурентно була вищою порівняно з іноземними аналогами (або відповідала умовному середньому рівню за існуючими міжнародними показниками).